

Įvadas į žmogaus ir sąmonės mokslą

**Standartinis
sąmonės fizikos modelis**

D. Mockus

2016-12-19

Sąmonės tyrimo metodai

Žmogaus sąmonę tyrinėja:

- **Filosofija**

Metodas – sąvokinis apmąstymas, vidinės ir išorinės patirties refleksija.

- **Psichologija**

Surinktų psichologinės veiklos, aktyvumo duomenų analizė. Eksperimentas.

- **Fizika**

Matematinis, parametrinis, eksperimentinis modeliavimas.

Paskaitoje naudojama prieiga

Šiuolaikiniai tikslieji mokslai naudoja kontinuumų metodą. Šis metodas sujungia tokias dalis:

- a) Matematinis kontinuumas – tai kontinuumas sujungtas su skaičiaus operatoriaus abstrakcija ir šių operatorių struktūromis. Pagrindiniai veiksmai – dalinimas į dalis ir šių dalių jungimas.
- b) Fizinių parametų kontinuumas, kuris dalina tikrovę į pagrindines kategorijas ir tose kategorijose formuoja parametų erdves.
- c) Juslinis kontinuumas – kuris yra fizinis objektas, vadinamas fizikine sistema, į kurį projektuojamos matematinės struktūros ir parametų erdvės.

Teorija laikoma įrodyta tada, kai jos tezės sutampa visose trijose vietose. Jeigu eksperimentiškai nepatvirtinta jusliniame kontinuumė – turima hipotezė.

Pateikto sąmonės modelio galimybės

- Aš apjungiu visus tris mokslus – filosofiją, psichologiją ir fiziką – naudodamas tas tyrimo priemones, kurios man prieinamos.
- Naudoju kontinuumų metodo teorinę dalį:
 - a) šiek tiek mažiau matematiką,
 - b) daugiausiai parametrų erdvių konstravimą ir
 - c) loginės formos joms suteikimą.
- Visa tai pateikiama per filosofinio apmąstymo prizmę.
- Eksperimentas nevykdomas, todėl visa teorija turi hipotezės statusą.
- Tačiau netiesiogiai naudojami kitų tyrėjų atliktų eksperimentų duomenys.

Fundamentali tikrovės struktūra

Tikrovę skirstau į dvi dalis:

- Fizinę braną
- Gnostinę braną

Fizinė brana yra fizinis pasaulis, kurį aiškina fizikos Standartinis modelis. Jis susijęs su kūniška realybe ir paaiškina, kaip atsiranda biologiniai organizmai. Pasaulis yra faktas; kūnas, fiziškumas yra faktas.

Gnostinė brana yra sielos pasaulis, kurį aiškina Sąmonės fizikos standartinis modelis. Ji susijusi su vidine psichine realybe, kuri taip pat yra patirties faktas, nuo kurio pradedant galima kurti tikslųjį šio specifinio pasaulio mokslą.

Pasiekimai tiriant tikrovės dalis

- Daugiausiai pasiekta tiriant fizinę braną. Ją apima visa šiuolaikinė fizika. Pagrindinis modelis yra kvantų ir laukų modelis ir kvantinės dinamikos laukuose. Visi pasiekimai apibendrinti **Standartiniame modelyje (SM)**.
- Beveik nėra pasiekimų tiriant gnostinę braną, tačiau naudojant kontinuumų metodą, galima modeliuoti teorines jos dalis ir kopijuoti Standartinio modelio pasiekimus, perimant a) laukų, b) kvantų, c) matematinių struktūrų, d) parametrų sąvokas.
- Šitaip padedamas pamatas **Sąmonės fizikos standartiniam modeliui (SFSM)**.

Vidinė perspektyva filosofiniu požiūriu

Sąvokos, kuriomis aiškinama žmogaus fenomenologinė sąmonė:

- Fiksatas – fiksuota, nejudri, juslinė dalis; pasaulis;
- Laksatas – laisvai valdoma, modeliuojama vidinė dalis; mąstymas ir vaizduotė;

Filosofai žino, kad už šių suvokimo formų egzistuoja anapusinis pasaulis, kurį jie vadina transcendencija. Aš šias dalis vadinu pirminėmis tikrovėmis. Kadangi darau prielaidą, kad transcendencija plastiška, aš šias sritis vadinu objektyviu laksatu.

Objektyvus laksatas yra

- Vidinis
- Išorinis

Visas žmogaus spektras

Todėl gauname tokį viso žmogaus spektrą:

- Vidinis objektyvus laksatas – gnostinė brana
- Subjektyvus psichinis laksatas – siela
- Fiksatas – aplinkinio pasaulio reprezentacija
- Išorinis objektyvus laksatas – fizinė brana

Standartinis modelis tyrinėja objektyvų išorinį laksatą per jo reprezentaciją fiksuotame pasaulyje. Tačiau tikslas materializuoti nematomą gelmę, ištraukti suvokimo nefiksuojamus jo dėmenis.

Tačiau toks susitelkimas į išorę – netinkamas požiūris, nes tokį patį pasaulį, o gal ir dar sudėtingesnį, galima atrasti vidinėje kryptyje: per psichinį laksatą siekiant prisikasti prie objektyvaus gnostinio laksato.

Fizinės branos parametrų kontinuumas

Parametrų kategorijų idėja priklauso **Aristoteliui**. Jos naujesnį variantą pateikė **I. Kantas**.

Aš naudoju modifikuotą sistemą, pritaiktą fizikos mokslui. Yra tokios kategorijos:

- **Substancija**
- **Erdvė**
- **Judėjimas**
- **Laikas**

Niutono mechanikoje iš šių kategorijų gaunami pagrindiniai parametrai.

Substanciją susiejant su mase (m), prie jos pridedant erdvę (x) ir trukmę (t).

Judėjimas laikomas vektoriumi, kuris turi greitį (v) ir pagreitį (a). Su šiais siejama jėga (F), energija (E). Laikoma, kad fizinėje brangoje judėjimas – reonominis.

Gnostinės branos parametrų kontinuumas

Į gnostinę braną kopijuojamos visos kategorijos, tik pasikeičia parametrinis tų kategorijų interpretavimas. Kad kategorijos tos pačios nereiškia, kad tie patys dėsniai, nes dėsniai nustatomi empiriškai ir išreiškiami matematikos priemonėmis.

Gnostinėje branoje, substancijos kategorija siejama ne su mase (m), bet su **suvokimu (s)**, kuris laikomas tokia pat fundamentalia substancijos savybe kaip ir masė.

Be to, kaip jungiamoji sąsaja tarp šių branų tarnauja **energijos** ir **informacijos** parametrai. Informacijos vienetas yra vadinamas morfizmu.

Preliminarus sąmonės modelis

Vidinis karkasas sudarytas iš

- Šablono
- Kokybių
- Suvokimo

Išorinis karkasas yra

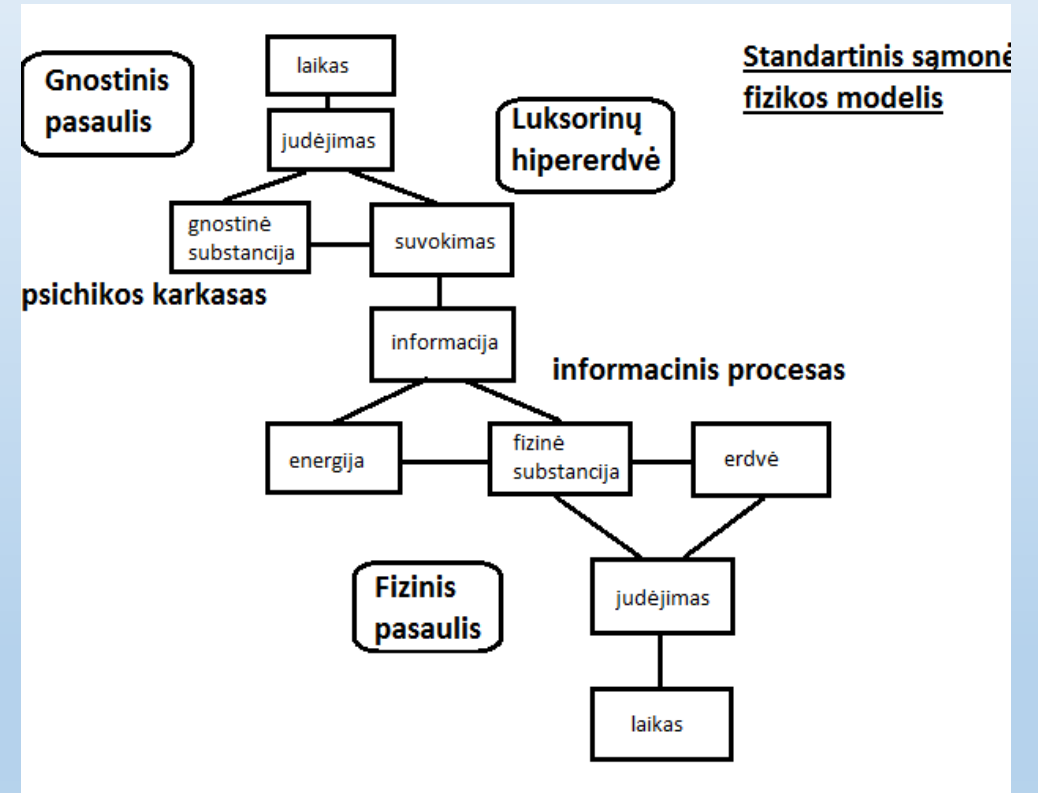
- Informacija
- Substancija
- Energija

Bendras gnostinis-fizinis modelis

Matome, kad galima į gnostinę braną nuklonuoti fizinės branos parametrų kategorijas, šiek tiek papildant ir susiejant šiuos pasaulius per energijos ir informacijos sąsajas.

Informacija yra procesinis kanalas, o jeigu procesinį kanalą pakeistume į struktūrinį, turėtume šabloną, kurį savo tolesnėje paskaitoje vadinsiu taip pat ir ekranu.

Informacija paduoda turinį į ekraną, siųsdama morfizmų srautą. Morfizmai ateina tiek iš fizinės, tiek iš gnostinės branos ir virsta arba fiksatu, arba laksatu.

Matematinė dalis (1)

Matematinė dalis paimta iš klasikinės mechanikos, kuri kartoja visose fizikos teorijose tą patį arba panašų modelį.

Jame yra kinetinės (K), potencialinės (V) energijos sąvokos ir jų skirtumas, vadinamas lagranžianu $L = K - V$.

Iš lagranžiano sudaryta **Lagranžo-Eulerio judėjimo lygtis**, kuri aprašo antrą **Niutono dėsnį**, nauja interpretacija.

$$\frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial v} = \frac{\partial L}{\partial x} \quad \text{judėjimo lygtis}$$

$$ma = kx \quad \text{susivedanti į antrą Niutono dėsnį}$$

Matematinė dalis (2)

Kvantinių laukų teorijos pagrindas yra **lauko operatoriaus** sąvoka. Operatorius nurodo kokį nors veiksmą, kurį reikia atlikti su kontinuumu. Lauko operatorius apibrėžia kvantų atsiradimą arba išnykimą tam tikroje erdvės vietoje.

Lauko operatorius žymimas kokia nors raide, kuri viršuje turi kepurėlę. Pavyzdžiui, fizinės branos laukų operatorius yra $\hat{\Phi}$, o gnostinės branos - $\hat{\Psi}$.

Kiekvienas operatorius turi apibrėžimą, kuris aprašo, kaip į energijos virpesius įvedami arba išimami kvantai.

$$\hat{\Phi}^\dagger(\mathbf{x}) = \frac{1}{\sqrt{V}} \sum_p \hat{a}_p^\dagger e^{-ipx}$$

$\hat{a}_p^\dagger$ yra kvanto atsiradimo operatorius, o

e^{-ipx} yra energijos virpesys.

V yra tūris, kuriame vyksta procesas. Vadinasi operatorius $\hat{\Phi}^\dagger(\mathbf{x})$ – tai kvantų tankis.

Visas kvantinių laukų spektras

Visą tikrovės gelmę, kuri apima visą žmogų, galima suformuluoti tokia supaprastinta forma.

$Lu + GN ++ Tm + Gr + H + QGFW + LFW$

Gnostinė brana yra $Lu + GN$, atitinkamai

- **Luksorinų laukas**
- **Gnostinių kompleksų laukas**

Fizinė brana yra

- **Tm – tamsioji materija**
- **Gr – gravitacija**
- **H – higgso laukas**
- **$QGFW + LFW$ – standartinio modelio laukai**

Masės ir suvokimo analogija

- Fizinėje branoje, labai svarbų vaidmenį atlieka Higgso laukas, nes jis objektams suteikia **masę**. Jeigu kvantai negalėtų įgyti masės, kosmosas atrodytų visai kitaip.
- Analogiškai, gnostinėje branoje veikia luksorinų laukas, Lu, kuris sielos ekranams/šablonams suteikia **suvokimo** savybę. Kai ekrano plazminė struktūra susijungia su luksorinų lauku ir pradeda vykti energijos mainai, atsiranda sutankėjimas, savotiškas „kondensatas“, kuris yra psichologiškai apibūdinamas kaip „būties suvokimas“.
- Taip pat luksorinų lauke atsiranda kokybės, priklausančios nuo gnostinių kompleksų „chemijos“. Bendrai šis konstruktas, kurį vadinu šviesos arka, turi pavadinimą **kokybinis realinas**.

Kvantinė luksorinų dinamika (KLuD)

- Suvokimo teorijos pagrindas yra luksorinų lauko dinamika, kurią aprašo **KLuD** teorija. Ši teorija gali būti nuklonuota nuo standartinio modelio laukų, bet svarbiausia – atrasti galimybes jį ištirti eksperimentiškai.
- Kartu su luksorinų dinamika, svarbi **gnostinių kompleksų teorija**, kuri aprašo sielų pasaulio substanciją. Čia turi būti atrasta sielos „chemija“, kuri labai svarbi aprašant kaip sąveikoje su luksorinų lauku, atsiranda įvairios kokybės (*qualia*).

Gnostinių šablonų dinamika

- Žmogus atsiranda gnostinėje branoje, susiformavus sielos struktūrai. Sielos veikimo pagrindas yra šablonų dinamika. Yra tokie šablonai a) juslinis b) aktyvumo c) kognityvinis d) būsenų. Visi jie apgaubiami sąmonės lauku.
- Dinamika apibūdina susijungimą ir atsiskyrimą, kurių metu koreliuojami struktūriniai potencialai. Koreliavimas gali būti pasyvus ir aktyvus.

Tada šablonai paduoda informaciją į eferentinę sąsają su luksorinų lauku, atsiranda pasyvus **suvokimo** jausmas; bei pasiunčia aferentinį signalą į sąsają su fizine brana smegenyse ir per nervus į raumenų skaidulų sistemas. Taip atsiranda sielos kontroliuojama kūno **veikla**.

Sąmonės aktyvumo ciklas (SAC)

Šablonų dinamika kitaip vadinama sąmonės aktyvumo ciklu, kuriame aprašomas vieno morfizmo sukūrimas. Koks tas morfizmas, galima nustatyti pasirinktinai.

Jis gali būti aktyvus ir pasyvus. Kai vidiniai ekranai projektuojami ant išorinio – turime aktyvų sąmonės aktyvumo ciklą, kai išorinis ekranas projektuojamas ant vidinių – pasyvų.

Primityviausiais variantas – dviejų kanalų SAC, kuris susideda iš suvokimo ir aktyvumo šablonų. Suvokimas yra stimulus, aktyvumas – reakcija. Logika: jeigu a, tai b; jeigu c, tai d. Arba: [taip, taip, taip] → [taip, ne, taip].

Tai lemia, kuo siela pozicionuoja save (aktyvumo ekranas) ir kuo laiko objektą (suvokimo ekranas). Tarkime gyvūnų pasaulyje: vilkas – grobuonis; kiškis – grobis.

Sujungtas žmogaus modelis (1)

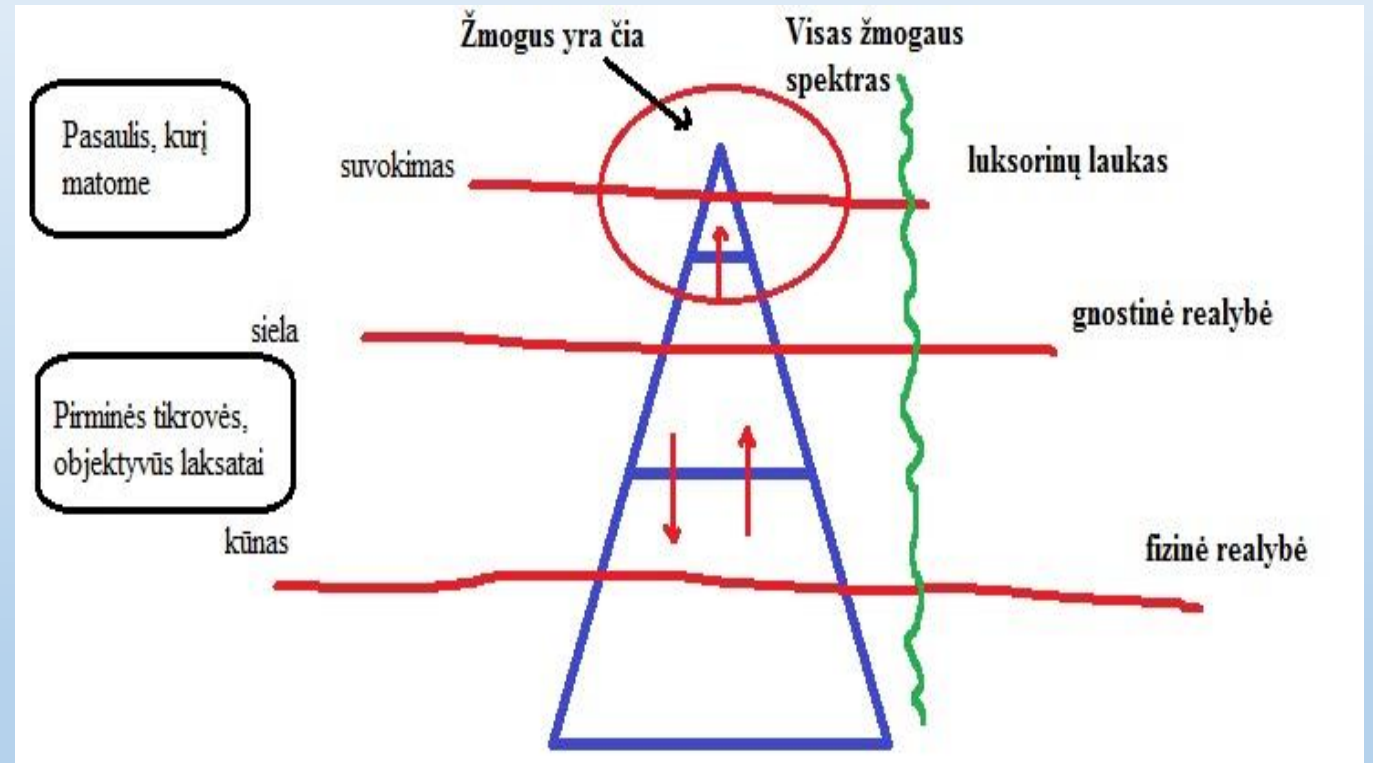
Paveikslėlyje matome piramidę iš trijų dalių. Apatinės dvi dalys yra

- Objektivus fizinis laksatas
- Objektivus gnostinis laksatas

Piramidės viršūnė yra žmogaus sąmonė, kurioje atsiranda tas vaizdas, kurį kiekvienas matome aplink save ir savo viduje. Tai yra

- Išorinio realino pasaulis
- Vidinio realino pasaulis

Tarp aukštų yra sąsajos ir apsikeitimas energija bei informacija. Tai aferentiniai ir eferentiniai ryšiai.

Sujungtas žmogaus modelis (2)

- Tikros sąveikos tarp objektų vyksta fizinėje ir gnostinėje branoje, bet jos suvokiamos tik luksorinų šviesos arkoje, realino pavidalu. Šis kokybinis realinas yra objektyvumo pertvara, kuri skiria vieną žmogų nuo kito.
- Tarpusavyje gali sąveikauti tiesiogiai ir sielos ir kūnai, bet tai sąmonės dalimi tampa tik tada, kai integruojama į realinę. Visa kita lieka „pasąmonėje“, kaip paslėpta gnostinių šablonų dinamika.
- Į realinę informaciją paduodama iš fizinės ir gnostinės branos ir vaizdo sujungimas vyksta dinaminio surinkimo būdu, nors vaizdai gali atrodyti kaip „statiškas pasaulis“.

Suvokimo mechanizmo hipotezė

- Žinome, kad suvokimas veikia „įjungta“ ir „išjungta“ principu. Tai yra, turime arba 1, arba 0.
- Įjungimas ir išjungimas interpretuojamas kaip integracija ir dezintegracija. Integracija asocijuojama su „kristaline“ būseną, kuri nurodo tam tikras vidines luksorinių lauko simetrijas, dezintegracija yra šių būsenų perėjimas į „amorfinį“ pavidalą.
- Šis procesas turi būti valdomas iš apačios, iš sielos energetinių būsenų, kurios įjungia arba išjungia sąmonę. Vadinasi žmogaus branduolys turi būti gnostinėje branoje, sieloje ir turi priklausyti nuo šablonų dinamikos, kuri yra protingos žmogaus veiklos aplinkoje pagrindas.

Gyvybė ir išoriniai resursai

Taigi matome, kad suvokimas yra aplinkos resursas, prie kurio gyvi organizmai prisijungia ir juo naudojasi.

Taip pat naudojasi fizine brana – kūno struktūroms ir gnostine brana – sielos struktūroms.

Galima daryti prielaidą, kad yra kažkokia suvereni šerdis, pirminė siela, kuri paskui apauga fizinio ir gnostinio **transformiumo** apvalkalais.

Kiekvienas resursas gali būti išnaudotas kariniais arba ekonominiais tikslais. Galima manyti, kad tas pats grėsia luksorinų laukui. Galima numatyti

- **Luksorinų bombas, kurios pažeidžia sielą**
- **Dirbtinį intelektą, kuris fizinę braną sujungia tiesiogiai su realinu, apeidamas gnostines sielines struktūras. Taip būtų sukurti besieliai robotai.**
- **Jau egzistuoja psichotroninė smegenų užgrobimo ir realino valdymo technika.**

Sąmonės fenomenologija

Sąmonė, kaip esinio būtis, yra iš informacijos dinamiškai suintegruotas realinas, sudarantis šviesos arką, kurioje egzistuoja žmogus.

Žmogaus branduolio formos:

- a) **rodomoji sąmonė** – vidinis ir išorinis realinas;
- b) **kaupiamoji sąmonė** – susijusi su kognityvumo šablonų dinamika ir vidiniu realinu;
- c) **valdomoji sąmonė** – sielos šablonų dinamika, kuri susijusi su aktyvumo matricomis ir aferentiškai perduoda signalą į fizinį kūną nervų kanalais;
- d) **protas** – asociatyvinė holograma, gauta fiksato formų introjekcijos būdu ir ištraukiam į realinę minčių ir vaizdinių pavidalų.

Transcenderiai

Transcenderiai – tai egzistencijos formos, kurios egzistuoja fizinėje ir gnostinėje branoje, bet neįtraukiami į realią arba įtraukiami tik manipuliaciniu būdu, t. y., neparodo savo tikros formos.

- **Fiziniai transcenderiai gali manipuluoti informacija pirmo piramidės aukšto lygyje arba jie egzistuoja receptorių neregistruojamomis formomis.**
- **Gnostiniai transcenderiai beveik visos egzistencijos formos, kadangi gnostinis laksatas į vidų veikia uždaros parabolės principu, t. y., neturi receptijos sistemos ir gnostinė brana nėra atviras pasaulis.**

Išvados

1. Kiek šitas lygis realizuotas praktiškai – sunku pasakyti. Bet faktas, kad egzistuoja **psichotroninė technika** rodo, jog yra padaryti dideli proveržiai.
2. Nepaisant to, žmonių civilizacija gana žemame lygyje ir pažanga apibrėžtoje srityje kelia labai daug pavojų visuomenei.
3. Kaip ši technika realizuojama priklauso nuo to, kokį vaidmenį sau priskiria tie, kurie ją valdo ir kokį vaidmenį primeta tiems, prieš kuriuos ji naudojama.
4. Šitą supratimą būtina keisti, kad civilizacijos neištiktų katastrofa, pavyzdžiui, jeigu ši sritis bus panaudota nežmoniškam „resurso“ išnaudojimui.